

LIIKENNE- JA VIESTINTÄVALIOKUNNAN LAUSUNTO 8/2012 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi yleisradioverosta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Valtiovarainvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 10 päivänä huhtikuuta 2012 lähettäessään hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi yleisradioverosta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 28/2012 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi valtiovarainvaliokuntaan samalla määrännyt, että liikenne- ja viestintävaliokunnan on annettava asiasta lausunto valtiovarainvaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- johtava toiminnantarkastaja Ari Hoikkala, Valtiontalouden tarkastusvirasto VTV
- lainsäädäntöneuvos Jukka Vanhanen, valtiovarainministeriö
- viestintäneuvos Elina Normo ja neuvotteleva virkamies Elina Thorström, liikenne- ja viestintäministeriö
- hallintojohtaja Jorma Koivunmaa, Viestintävirasto
- apulaisjohtaja Seppo Reimavuo, Kilpailuvirasto
- tutkijatohtori Johanna Jääsaari, Helsingin yliopisto
- yliopistonlehtori Marko Ala-Fossi, Tampereen yliopisto
- toimitusjohtaja Lauri Kivinen ja lakiasiaain päällikkö Katri Olmo, Yleisradio
- Senior Legal Counsel Hanna Kotola, Digita Oy
- apulaisjohtaja Petra Wikström, MTV Media

- toimitusjohtaja Riku Lahtinen, Nicewood Oy
- johtaja Marcus Wiklund, Sanoma Media Finland ja Sanoma News
- asiantuntija Veijo Turunen, Elinkeinoelämän keskusliitto EK
- puheenjohtaja Tapio Räihä, Radio- ja televisioitoimittajien liitto RTTL
- toimitusjohtaja Stefan Möller ja edunvalvontapäällikkö Johanna Töyrylä, RadioMedia
- toiminnanjohtaja Sari Väänänen ja hallituksen puheenjohtaja Aleksi Bardy, Suomen Elokuvaluottajien Keskusliitto
- johtaja Anna Lundén, Suomen Yrittäjät
- toimitusjohtaja Valtteri Niiranen ja johtaja Satu Kangas, Viestinnän Keskusliitto
- puheenjohtaja Jari Niemelä, Yleisradion ohjelmatyöntekijät
- toiminnanjohtaja Stiina Laakso, Suomen audiovisuaalisen alan tuottajat SATU ry
- professori Heikki Hellman
- professori Raimo Salokangas.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- valtiovarainministeriö
- työ- ja elinkeinoministeriö
- sosiaali- ja terveysministeriö
- Huoltovarmuuskeskus
- Lapsiasiavaltuutetun toimisto
- Romaniasiain neuvottelukunta RONK
- Suomen elokuvasäätiö
- Svenska Finlands folkting
- Alma Media Oyj
- Näkövammaisten Keskusliitto

- Suomen Journalistiliitto
- Electronic Frontier Finland ry EFFI
- Eläkeläisliittojen etujärjestö EETU ry.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin.

Nykytilanne

Yleisradio Oy:stä (jäljempänä Yleisradio) annettun lain (1380/1993) 7 §:ssä määritellään Yleisradion julkinen palvelu. Nykyisen määritelmän mukaan yhtiön tehtävänä on tarjota täyden palvelun televisio- ja radio-ohjelmisto siihen liittyvine oheis- ja lisäpalveluineen jokaisen saataville yhtäläisin ehdoin. Yhtiön tulee erityisesti tukea kansanvaltaa ja tuoda erilaisia mielipiteitä esille. Julkiseen palveluun katsotaan kuuluviksi myös kotimaisen kulttuurin tuottaminen, sivistys- ja tasa-arvonäkökohtien huomioon ottaminen ohjelmistoissa, lastenohjelmien lähettäminen sekä hartausohjelmien tarjoaminen. Julkisiin palveluihin liittyvät sisältöpalvelut voidaan tarjota kaikissa televerkoissa. Samanaikaisesti valiokunnan käsittelyssä olevalla esityksellä laeiksi Yleisradio Oy:stä annetun lain sekä valtion televisio- ja radorahastosta annetun lain muuttamisesta (HE 29/2012 vp) tätä julkisen palvelun määritelmää ehdotetaan eräiltä osin täsmennettäväksi.

Tällä hetkellä Yleisradion toiminta rahoitetaan perimällä valtion televisio- ja radorahastosta annetun lain (745/1998) nojalla televisiomaksu television käytöstä. Televisiomaksu on lain mukaan maksettava jokaisesta käytössä olevasta televisiosta. Perheiltä peritään yksi televisiomaksu jokaista vakituista käyttöpaikkaa kohden, joten sama maksu kattaa myös tilapäisesti kodin ulkopuolella, esimerkiksi kesämökillä, käytettävät vastaanottimet. Yksityisen elinkei-

nonharjoittajan taikka yhteisön tai säätiön toimipaikassa käytössä olevista televisioista tulee maksaa yksi televisiomaksu jokaista toimipaikkaa kohden. Majoitusliikettä tai -toimintaa harjoittavan on kuitenkin maksettava majoitushuoneissa olevista televisioista yksi televisiomaksu jokaista neljän television erää tai erän osaa kohden. Maksuvelvollisia yhteisöjä ovat myös valtio, kunnat ja seurakunnat.

Vuonna 2012 televisiomaksu on 252,75 euroa. Joulukuun 2011 lopussa television käyttöönottoilmoituksia oli yhteensä 1,88 miljoonaa, joista 41 600 eli 2,2 prosenttia oli yritysten ja yhteisöjen tekemiä. Vuonna 2010 televisiomaksukertymä oli yhteensä 446,6 miljoonaa euroa.

Nykyisen televisiomaksujärjestelmän ongelmana on nähty se, että maksuvelvollisuuden kytkemisen tiettyyn päätelaitteeseen ei palvelujen ja päätelaitteiden kehittyessä ja monipuolistuessa voida enää katsoa olevan perusteltua. Yleisradio tarjoaa palvelujaan television lisäksi myös radiossa ja jatkossa yhä enemmän myös internetissä. Olennainen osa televisionkatsojia ei tänä päivänä maksa televisiomaksua, ja maksamismaksuvelvollisuuden tehokas valvominen on ollut käytännössä haasteellista.

Saadun asiantuntijaselvityksen mukaan Yleisradiossa on ollut viime vuosina välttämättömyysopeuttaa yhtiön menot kustannustason nousuun ja samanaikaiseen tulokertymän heikkenemiseen, joka on johtunut televisiomaksujen yleistyneestä maksun laiminlyönnistä. Edellä mainittu sopeuttaminen on merkinnyt ohjelmatuotannon hankinnan vähentämistä sekä mm. vakituisten henkilöstön määrän pienentämistä, pääosin tosin luonnollisen henkilöstöpoistuman kautta. Uusien osaajien rekrytointiin on jäänyt hyvin vähän mahdollisuuksia. Valio-

kunta on ollut huolissaan tästä kehityksestä ja erityisesti mm. alueellisten toimintaresurssien ja lähetysaikojen vähenemisestä. Tiukka taloustilanne on pakottanut Yleisradion luopumaan myös osaksi urheilun arvokisojen esittämisestä.

Vuoden 2010 aikana Yleisradion hallitus uudisti yhtiön strategiset linjaukset. Yhtiön visioksi linjattiin, että Yleisradio haluaa olla johtava asia- ja kulttuurisisältöjen, suomalaisen musiikin, lasten palvelujen, draaman, uutisten sekä ajankohtais- ja aluepalvelujen tuottaja. Yleisradio haluaa erottua muista toimijoista viihteen ja populaarikulttuurin alueilla sen arvoille soveltuvalla ja uutta luovalla otteella. Urheilussa yhtiö pyrkii tarjoamaan suomalaisia yhdistäviä suurtaapahtumia ja lajien monipuolisuutta.

Liikenne- ja viestintävaliokunta on lausunut jo aiemmin, että Yleisradion rahoitus tulee järjestää uudelleen kestäväällä ja pitkäjänteisellä tavalla siten, että yhtiön toimintaa voidaan kehittää edellä todetun vision mukaisesti. Nykyisen hallituksen hallitusohjelmassa on edellytetty, että Yleisradion rahoitus uudistetaan siten, että sen rooli suomalaisen kulttuurin tuottajana, moniarvoisena ja riippumattomana tiedonvälittäjänä sekä sananvapauden foorumina turvataan.

Valiokunta pitää erittäin merkittävänä ja kannatettavana, että esitetyssä uudessa rahoitusjärjestelmässä tuloverotuksen yhteydessä kannettava vero poistaisi nykyiseen televisiomaksuun liittyvät valvontaa ja maksujen laiminlyöntiä koskevat ongelmat. Uusien jakelukanavien ja päätelaitteiden kehittymisen ja niiden hyödyntämisen lisääntyminen on tehnyt nykyisen maksun televisiolaitekytköksen auttamatta vanhentuneeksi.

Uusi rahoitusmalli

Nyt käsiteltävänä olevassa esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki yleisradioverosta. Yleisradiovero korvaisi tähänastisen televisiomaksun. Valtiolla suoritettavalla vuotuisella verolla on tarkoitus kerätä Yleisradion toiminnan rahoittamiseksi tarvittavat varat. Esitys liittyy parhailleen liikenne- ja viestintävaliokunnan käsiteltyssä olevaan hallituksen esitykseen eduskun-

nalle laeiksi Yleisradio Oy:stä ja valtion televisio- ja radiorahastosta annettujen lakien muuttamisesta, johon sisältyvillä lakiehdotuksilla muun ohessa määritettäisiin ja turvattaisiin Yleisradion vuosittain saaman rahoituksen määrä ja sen käytännön toteuttaminen. Lakeja sovellettaisiin pääosin ensimmäisen kerran vuodelta 2013 toimitettavassa verotuksessa.

Nyt käsiteltyssä olevalla ja edellä mainitulla toisella Yleisradion rahoitusta koskevalla esityksellä toteutettaisiin eduskuntaryhmien puheenjohtajien 16 päivänä joulukuuta 2011 sopima ratkaisu ja valtioneuvoston sen mukaisesti 21 päivänä joulukuuta 2011 tekemän periaatepäätöksen mukainen Yleisradion rahoitusjärjestely.

Uudella verolla kerättäisiin vuonna 2013 luonnollisilta henkilöiltä 480 miljoonaa euroa ja yhteisöiltä 22 miljoonaa euroa eli yhteensä 502 miljoonaa euroa. Periaatepäätöksen yhteydessä tehdyn linjauksen mukaisesti veron perimisestä aiheutuvat järjestelmän perustamis- ja vuotuiset käyttökustannukset on esityksen mukaan tarkoitettu kattaa veron tuotosta siten, että yhteisöjen yleisradioverosta 2 miljoonaa euroa käytettäisiin veronkantokuluihin. Hallinnollisten kulojen jälkeen kerätystä määrästä jäisi siten vuosittain Yleisradion rahoitukseen 500 miljoonaa euroa. Vero tuloutettaisiin valtion talousarvioon, josta varat ohjattaisiin valtion televisio- ja radiorahastoon. Rahastosta siirrettäisiin Yleisradiolle vuosittainen laissa määrätty summa.

Valiokunta pitää erittäin hyvänä, että Yleisradion rahoitusta koskeva ratkaisu on pitkän valmistelun ja neuvottelujen jälkeen saatu aikaan. Valiokunnan näkemyksen mukaan esitetty malli on selkeästi parempi kuin nykyinen televisiomaksuun perustuva järjestelmä ja uudella rahoitusmallilla varmistetaan pitkäjänteisesti Yleisradion rahoituksen riittävyys.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan rahoitusjärjestelmällä on pyritty turvaamaan myös Yleisradion journalismin korkea laatu ja riippumattomuus. Valiokunta katsoo, että rahoituksen kerääminen verolla korostaa yhtiön roolia julkisen palvelun tuottajana, mikä korostaa yhtiön vastuuta huolehtia myös jatkossa eri kohderyhmille tarjottavien palvelujen laadusta.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että Yleisradiolla on keskeinen rooli myös kansallisena sisältöjen tarjoajana ja suomalaisen sisältötuotannon edistäjänä ja rahoittajana. Rahoitusratkaisulla tulee siten olemaan huomattava positiivinen merkitys koko suomalaisen sisältötuotantoalan kannalta. On selvää, että Yleisradion toiminnan rahoituksen tulee varmistaa mahdollisimman pitkälti edellytykset myös markkinoiden kilpailun toimivuudelle.

Henkilön yleisradiovero ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus

Kansalaisten kannalta televisiomaksun yhdeksi ongelmaksi on nähty maksun kohdistuminen yhtä suurena kaikkiin television omistaviin kotitalouksiin. Hallituksen esityksen perustelujen ja valiokunnan saaman selvityksen mukaan uuden rahoitusmallin valmistelussa on pyritty ottamaan keskeisenä tekijänä huomioon maksujärjestelmän sosiaalinen oikeudenmukaisuus.

Yleisradioveroa olisi esityksen mukaan velvollinen maksamaan jokainen Suomessa yleisesti verovelvollinen 18 vuotta täyttänyt henkilö. Veron määrä olisi pääsääntöisesti 0,68 prosenttia puhtaan ansiotulon ja puhtaan pääomatulon enimmäismäärästä, kuitenkin enintään 140 euroa. Pienempää kuin 50 euron määrää ei pantaisi maksuun.

Valiokunta toteaa, että Ahvenanmaan maakunnassa yleisradiotoimintaa harjoittaa vuonna 1996 perustettu Ålands Radio och TV Ab. Yhtiön toiminta rahoitetaan televisiomaksulla (televisionsavgift) pitkälti samojen periaatteiden mukaisesti kuin vastaavaa maksua kannetaan Manner-Suomessa. Ahvenanmaan maakunnassa ei kanneta maakunnan televisiomaksun kanssa päällekkäistä maksua Yleisradio Oy:n toiminnan rahoittamiseen. Yleisradio Oy ja Ålands Radio och TV Ab ovat vuonna 2009 sopineet Yleisradio Oy:n lähetysten välittämisestä Ahvenanmaalla. Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) mukaan maakunnalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat oikeutta yleisradio- ja kaapelilähetystoiminnan harjoittamiseen maakunnassa. Esityksen perustelujen

mukaan on perusteltua, että henkilöt, yritykset tai yhteisöt, joiden kotikunta on maakunnassa, eivät joudu maksamaan yhtä aikaa sekä lupamaksua maakunnalle että yleisradioveroa valtiolle.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan käytettävissä olevien väestöä ja tuloja koskevien tietojen perusteella voidaan arvioida, että vuonna 2013 yleisradioveroa tulisi määrättäväksi noin 3,9 miljoonalle henkilölle. Verrattuna kotitalouksien televisioilmoitusten lukumäärään, joita vuonna 2011 oli runsaat 1,8 miljoonaa, maksuvelvollisten kotitalouksien määrä kasvaisi noin 40 prosentilla. Valiokunta korostaa, että verovelvollisuuden kohdistaminen kaikkiin täysi-ikäisiin laajentaa maksajapohjaa nykyiseen verrattuna merkittävästi, jolloin yksittäisen henkilön keskimääräistä maksurasitusta voidaan alentaa.

Asiantuntijakuulemisessa on tuotu yhtenä näkemyksenä esille, että henkilön yleisradioveron suuruuden määräytymisväli on suhteellisen lyhyt. Maksu olisi pienimmillään 50 euroa, kun tulot ovat noin 600 euroa/kk. Maksun määrä kasvaisi tulojen noustessa ollen suurimmillaan 140 euroa, kun tulot ovat noin 1 700 euroa/kk.

Valiokunta toteaa, että esitetty henkilön yleisradiovero on yksilötasolla hyvin ennakoitava ja myös rahoitusjärjestelynä läpinäkyvä. Olennainen seikka on myös veron tulosisällön oikeudenmukaisuus, mikä tekee siitä sosiaalisesti oikeudenmukaisemman kuin nykyinen tai muut asian valmistelun aikana pohditut mallit. Asiantuntijakuulemisessa on tullut esille joidenkin suurperheiden asemaan liittyviä huolenaiheita ja mm. tiettyihin uskontokuntiin ja vammaisryhmiin liittyviä näkemyksiä veron määräytymisen oikeudenmukaisuudesta. Valiokunta kuitenkin katsoo, että esitys on sosiaalisen oikeudenmukaisuuden kannalta esitetyssä muodossa varsin hyvin toimiva, mutta toteaa samalla, että ei ole täysin poissuljettua, etteikö joissakin yksittäisissä tapauksissa veron määräytymistapa saattaisi johtaa myös jollakin tavoin epätarkoituksenmukaiseen lopputulokseen. Valiokunta kiinnittää valtiovarainvaliokunnan huomiota asiaan ja sen mahdolliseen arviointitarpeeseen. Todennäköisyyttä on

gelmallisten tilanteiden esiintymiseen vähentänee kuitenkin selkeästi vaatimus siitä, että verovelvollisella tulee olla aina tietty määrä tuloja.

Valittu malli helpottaa mm. yksinasujien ja kaikkein pienituloisimpien maksurasitusta, mutta lisää taakkaa kohtuullisesti mm. kahden tulonsaajan talouksissa. Pääosin henkilön yleisradioverona maksama määrä laskisi nykyiseen televisiomaksuun verrattuna ja suurten perheidenkään arvioitu maksurasituksen nousu nykyisestä ei olisi kovin suuri. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan veron määrä olisi kotitaloutta kohden keskimäärin 193 euroa ja maksuvelvollista kohden noin 124 euroa. Keskimäärin maksurasitus alenisi saadun selvityksen mukaan siten yleisradioveroa maksavissa kotitalouksissa peräti 82 eurolla. Valiokunta katsoo, että pyrkimys tasapuolisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen näyttäisi asiantuntija-arvioiden ja saadun selvityksen perusteella toteutuvan kokonaisuutena varsin hyvin.

Lisäksi malli poistaa samalla nykyisen tasapuolisuuden kannalta ongelmallisen mahdollisuuden laiminlyödä lakisääteinen maksu. Valiokunta katsoo, että eri maksajaryhmät ja niiden maksukyky on pyritty ottamaan asianmukaisesti huomioon ja lähtökohta siitä, että palvelut ovat tasapuolisesti kaikkien halukkaiden saatavilla, luo perustellun pohjan henkilön yleisradioveron maksuvelvollisuudelle.

Yhteisön yleisradiovero

Rahoitusratkaisun mukaan myös yritykset ja yhteisöt, mukaan lukien julkisyhteisöt, suorittaisivat veroa. Käytännössä yleisradiovero tulisi määrättäväksi pääsääntöisesti niille yhteisöille, joiden toiminta on tuloverotuksessa osaksi tai kokonaan luokiteltu elinkeinotoiminnaksi tai maataloudeksi, ja toiminnan liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittää 400 000 euroa. Koska vero kannettaisiin tuloverotuksen toimittamisen yhteydessä, on esityksessä katsottu perustelluksi, että yritysten maksuvelvollisuus kytketään yhtenäisesti elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) mukaisen elinkeinotoiminnan ja maatalouden tuloverolaissa

(543/1967) tarkoitetun maatalouden käsitteisiin. Tuloverotuksen periaatteita on noudatettu myös siinä, että veron piiriin kuuluisivat vain ne yritysmuodot, joita pidetään omistajatahoistaan erillisinä verovelvollisina. Siten yksityiset elinkeinon tai maatalouden harjoittajat, samoin kuin avoimet- ja kommandiittiyhtiöt jäisivät kokonaan veron maksuvelvollisuuden ulkopuolelle.

Veron suuruus olisi joko 350 euroa, tai jos liikevaihto olisi vähintään 1 000 000 euroa, 700 euroa. Yleisradioveroa tulisi määrättäväksi vuodelta 2013 arviolta noin 41 000 yhteisölle yhteensä 22 miljoonaa euroa. Verrattuna televisiomaksuun maksavien yhteisöjen määrä kasvaisi 27 000:sta runsaalla 50 prosentilla. Yhteisöä kohden maksurasitus kasvaisi keskimäärin 46 prosentilla.

Valiokunnan asiantuntijakuulemisissa yrityksiin kohdistuvan veron mallia ei ole pidetty onnistuneena. Asiantuntijakuulemisissa on mm. esitetty arvioita siitä, että kyse on veronkustannusten ja hallinnollisten kustannusten osalta verrattain kalliista ja hallinnollisilta kustannuksiltaan korkeasta veromuodosta ottaen huomioon verolla kerättävä rahamäärä. Kriittikiä on esitetty myös siitä, että liikevaihto, toisin kuin yrityksen voitto, ei välttämättä kerro yrityksen maksukyvyistä. Joillakin toimialoilla liikevaihto saattaa olla varsin suuri suhteessa yrityksen tulokseen, ja veroa perittäisiin myös niinä vuosina, jolloin yrityksen tulos on miinusmerkkinen.

Eräiden arvioiden mukaan verovelvollisista 2 000 suurinta yritystä maksaisi koko yrityksiltä kerättävästä määrästä 6,34 %. Samojen laskelmien mukaan liikevaihdoltaan pienimmät yritykset, joita on lukumääräisesti suurin osa yrityksistä, maksaisivat kerättävästä veron määrästä valtaosan. Liikevaihdoltaan pienimpiin yrityksiin kuuluu paljon sellaisia yrittäjiä, jotka maksaisivat yleisradioveroa sekä yksityishenkilönä että yrityksensä kautta. Tällä voisi olla selkeää merkitystä mm. pienyrittäjien ja yrittäjäperheiden kannalta.

Saamansa selvityksen perusteella liikenne- ja viestintävaliokunta pitää tulokseen perustuvaa yhteisön yleisradioveroa koskevaa mallia oikeu-

denmukaisempaan kuin esitettyä liikevaihtoon perustuvaa mallia. Mahdollisen tarkennetun mallin pohdinnassa lieene otettava huomioon mm. se, että ennen kaikkea perheiden maksut eivät nouse kohtuuttomasti ja toisaalta, ettei veron määrä ylipäättään nouse kohtuuttoman korkeaksi millään muullakaan toimijalla.

Lopuksi

Valiokunta pitää esitystä varsin hyvänä ja kannatettavana. Valiokunnan näkemyksen mukaan rahoitusratkaisulla pystytään turvaamaan Yleisradion rahoitustason riittävyys, rahoituksen pitkäjänteisyys ja esitetyn veron oikeudenmukaisuus ja tasapuolisuus. Verokertymä olisi riittävän hyvin ennakoitavissa, ja se turvaisi julkisen palvelun rahoituksen jatkuvuuden.

Valiokunta katsoo, että nykyisessä tiukassa taloudellisessa tilanteessa poliittisten ryhmien yhtenäistä näkemystä varmistaa Yleisradion rahoitus esitetyllä tavalla voidaan pitää tietyllä tavalla poikkeuksellisen erityisesti ottaen huomioon eri sektoreiden talouteen tällä hetkellä kohdistuvat säästötoimenpiteet. Saavutettu Yleisradion rahoitusta koskeva ratkaisu kertoo valiokunnan näkemyksen mukaan selkeästi

Yleisradion arvostuksesta ja sen asemasta ja merkityksestä koko yhteiskunnalle myös tänä päivänä.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että saavutetun eduskuntaryhmien välisen sopimuksen pohjalta laaditut yksityiskohtaiset veronmääräytymistä koskevat mallit perustuvat väistämättä joltain osin erilaisiin arvioihin ja osin oletuksiinkin. Valiokunta korostaa, että jatkossa tulee tarkastella säännöllisin väliajoin mm. mahdollisista markkinoiden tai palvelutarpeiden muutoksista aiheutuvia vaikutuksia indeksidonnaisuuteen sekä verotuksen tasapuolisuuden ja oikeudenmukaisuuden toteutumista.

Valiokunta toteaa, että taloudellisten seikkojen arviointiin ja esille tuomiseen olisi jatkossa hyvä kiinnittää aiempaa enemmän huomiota myös Yleisradion toimintaa koskevissa kertomuksissa.

Lausunto

Lausuntonaan liikenne- ja viestintävaliokunta esittää,

että valtiovarainvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 2012

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Arto Satonen /kok
jäsen. Mikko Alatalo /kesk (osittain)
Thomas Blomqvist /r
Ari Jalonen /ps
Kalle Jokinen /kok (osittain)
Jukka Kopra /kok (osittain)
Merja Kuusisto /sd
Suna Kymäläinen /sd (osittain)
Johanna Ojala-Niemelä /sd (osittain)
Raimo Piirainen /sd

Janne Sankelo /kok
Eila Tiainen /vas
Ari Torniainen /kesk (osittain)
Reijo Tossavainen /ps
Oras Tynkkynen /vihr
Mirja Vehkaperä /kesk (osittain)
vjäs. Heikki Autto /kok (osittain)
Johanna Jurva /ps (osittain)
Arto Pirttilahti /kesk (osittain)
Eero Suutari /kok (osittain).

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Juha Perttula.